

Nem csak a felkészülésen és a szerencsén múlhat, hány érmet szerzünk még az olimpián

Tudás? Mázlifaktor? A bajnokok rutinja? Vagy más? Sok dolgon múlhat egy olimpiai aranyérem sorsa, amelyeket modellekkel előre lehet jelezni, bár akadnak kivételek. Vannak országok, amelyek tudatosan „kinéznek” egy egyszerűbben megnyerhető sportágat, és arra összpontosítanak a könnyebben megszerezhető aranyérmek miatt, mondta a HUN-REN Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont (KRTK) kutatója.

Az olimpiákban két dolog biztos: az egyik, hogy négyévente rendezik, a másik pedig, hogy a nyitóünnepség közeledtével egyre nő az (arany)éremlatogatások száma is. A Magyar Olimpiai Bizottság vezetője, [Gyulay Zsolt tavaly decemberben](#) még 10-12 magyar aranyat jósolt, de fél évvel később [már ötnek is tudott volna örülni](#) (a cikk készültkor, augusztus 3-án 2 aranyéremnél járunk, így még van esély az ötre). Azonban nemcsak a sportvezetők, hanem a fogadóirodák és a kutatócégek is be szoktak szállni a latogatásba. Egy amerikai elemzőcég, a [Gracenote](#) Gyulayhoz képest ellenkező irányból indult: novemberben kettő, áprilisban öt, nem sokkal az olimpia előtt pedig már hét aranyérmeket jósolt a magyar küldöttségnek.

„Alapvetően két irányból lehet megkülönböztetni az előrejelzéseket. A tudományos, sportközgazdaságtanban használt módszer szerint makrováltozókkal becsülik meg, hogyan fog szerepelni egy ország. Itt azt nézik, milyen volt az adott ország korábbi teljesítménye, a jelenlegi gazdasági helyzete és mekkora összeget fordítanak a sportra, azon belül is az élsporthoz. Valamint a GDP mellett többi közt figyelembe veszik a népességet és a házigazda-hatást is” – mondta a KRTK kutatója, Csurilla Gergely, aki olimpiai esélyek vizsgálatával is foglalkozott [több kutatásában](#).

A szakember szerint a másik irány az óriási adathalmazok elemzése, amelyeket az amerikai elemzőcég is használt.

„Ők szinte az összes világeseményt nyomon követik egészen az országos bajnoksági szintig, és az eredményeket hozzácsatolják a versenyzők profiljához. De azt is nézik, mikor és melyik volt élete legjobb eredménye, milyen eredményt ért el az olimpia évében, illetve hol tart a felkészülésben. És ezért is változott például náluk az aranyérmek száma az olimpia közeledtével” – teszi hozzá Csurilla Gergely.

A kutató elmondta, sok esetben, például ökölvívásban vagy triatlonban, vannak olyan külső tényezők, rizikófaktorok, amelyek miatt nem lehet pontos elemzést készíteni, míg más sportágaknál kiválóan működik az Élő-pontszámítás rendszer, ahol viszonylag egyértelműen el lehet dönteni, ki a jobb, és kevés a szerencsefaktor is.

Csurilla Gergely a kollégáival [pár évvel ezelőtt azt kutatták](#), hogyan lehet egy modellel megbecsülni, mekkora azoknak a külső tényezőknek az összmértéke, amelyek az esélyeket befolyásolják. A kutató szerint, ha egy országnak egy adott sportágban versenyelőnye van, azt elvileg pár olimpiai ciklusig fenn tudja tartani. Ha mégsem, akkor az a szerencsefaktor tudható be, ami az öttusánál is tapasztalható. Bár ebben a sportágban kevés ország vesz részt annak magas költségvonzata miatt,

ami egyébként is csökkenti a szerencsefaktorot a kevés versenyző miatt.

A legkevésbé bizonytalan sportágak közé az úszást és az atlétikát sorolta a KRTK kutatója, mivel ezek főleg teljesítmény alapúak, és itt könnyebb tartósan jobb eredményeket elérni, ha vannak kiváló sportolónk. Csurilla szerint vívásban és vízilabdában sokkal több a szerencsefaktor, de hozzátette azt is, hogy Szilágyi Áron és a Kemény Dénes-féle válogatott több olimpián átnyúló egyeduralkodása rendkívüli teljesítmény volt, ezek egyedülállónak számítanak.

A vízilabda kapcsán Csurilla Gergely még elmondta, az Egyesült Államokban 2004 után kezdték el jobban támogatni a vízilabdát, mivel úgy látták, ott könnyen érhetnek el nagy sikereket. A tények őket igazolták, hiszen 2008-ban olimpiai döntőt játszottak a férfiak versenyében. „Ilyen eredményre más csapatsportágban minimális esélyük lett volna” – tette hozzá a sportkutató. Ugyanakkor szerinte nemcsak az amerikaiak, hanem a kínaiak is így gondolkoztak, sőt. Ők úgy szervezték át a sportrendszerüket, hogy a 2008-as pekingi olimpián már kiemelkedően szerepelhessenek. A kínaiak olyan versenyszámokat kerestek, amelyekben úgy látták, kevés ország vesz részt, ezért kisebb a verseny és kicsi a szerencsefaktor is, így nagy eséllyel nyerhetnek érmeket, és nyertek is jelentősen átalakítva az olimpiai éremtáblázatot.

Sajtókapcsolat:

- Torda Júlia, kommunikációs vezető
- torda.julia@hun-ren.hu

Eredeti tartalom: HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/14501/nem-csak-a-felkeszulesen-es-a-szerencsen-mulhat-hany-ermet-szerzunk-meg-az-olimpian/>